

STORE ORD?

Vi lever i en tid som er blitt redd for å bruke de store ordene. Det er ikke lov å være engasjert, å ha visjoner og store mål, å være begeistret for noe. Da blir du straks plukket ned av ironikerne, de som ser distansert og med et skjevt og lett medlidende smil på det meste – for eksempel i den moderne humoren, hvor det i alle fall ikke er lov å være verken engasjert eller litt høytidelig!

Er det derfor vi ikke snakker om visjoner lenger? Vet vi da hvor vil med det vi gjør? Bugården menighet, hvor jeg hadde min tjeneste, jobbet for noen år siden med å formulere en visjon for menighetens arbeid. Og vi fant en som vi var fornøyd med og valgte å presentere. Men vi visste ikke riktig hva vi skulle med den etterpå. At det faktisk var visjonen vår som skulle ligge i bunnen når vi gjorde våre daglige valg i staben og menighetsrådet, skjønnte vi ikke på en god stund.

Mange organisasjoner har slike visjoner – enten det er Sandefjord Fotball eller 4-H eller Speiderne – eller Rotary. Og mens 4-H-ungdommene på hvert møte minner hverandre på hva de 4 H'ene står for og speiderne repeterer sitt løfte og sine lover, har Rotary puttet visjonen i skuffen og sparer den til festlige anledninger. Dere finner den forøvrig på side to i matrikkelen, foran bildet av kongen!

Vårt motto er flott: **Service above self**. Men hva i alle dager betyr det? Og har det noe med oss å gjøre? Formålet vårt er såpass klart formulert at det ikke hadde gjort noe om vi tok det fram og blankpusset det, ikke bare ved festlige anledninger.

”Rotarys formål er å fremme og styrke viljen til å gagne andre som grunnlag for all virksomhet, og spesielt viljen til å utvikle vennskap som grunnlag for å gagne andre.” Formålsparagrafen har 4 punkter, og i alle er uttrykket ”å gagne andre” brukt. Det er en slags forenklet oversettelse av ”service above self”. Det må være en grunn til at det gjentas, det kan ikke ha havnet der tilfeldig.

For det første handler det hele tiden om vilje. Og dette har jeg snakket om i så mange vielsestaler, at jeg tror jeg vet hva jeg snakker om. Troskapen og engasjementet kommer ikke av seg selv, det er noe vi går inn for med vår vilje. Derfor lyder spørsmålet i kirken: ”Vil du elske og ære...” Og både ektefeller og rotarianere kunne kanskje ha godt av å ta fram visjonen og den gode viljen igjen. Her handler det faktisk om vilje til å være en rotarianer som går inn for å gagne andre.

Punktet om vennskap har jeg tenkt å komme tilbake til senere. I dag dreier det seg egentlig om det andre punktet i formålsparagrafen: **”Viljen til å stille høye etiske krav i vårt yrkesliv....”** Disse ordene danner grunnlaget for vårt arbeid med etikken i våre egne yrkessammenhenger. Og til hjelp har vi **4-spørsmålsprøven**, som egentlig burde være overflødig. Men noen må visst minnes på de grunnleggende tankene: *Er det sant? Er det rettferdig overfor alle det angår? Vil det skape forståelse og bedre vennskap? Vil det være til beste for alle det angår?* Spørsmålene er så selvfølgelig at de må jo komme fra USA. Og vi skulle kanskje ønske at en del grådige økonomer med kortsiktig profitt som mål, hadde tatt seg bryet med å stille seg selv disse spørsmålene for noen år siden.

Et medlem i en annen klubb ble tiltalt for økonomiske misligheter i en klubbkasse han var ansvarlig for, og siden han var en offentlig person, ble det slått stort opp. Jeg gikk og besøkte ham på kontoret hans med en gang jeg fikk vite det. Han var helt fortvilet. Her røk hans sosiale posisjon, hans gode navn og rykte - og nå må jeg vel slutte i Rotary også!

Han måtte ikke det. Han tok sin straff, og jeg mener at klubben opptrådte moralsk ved å bevare vennskapet, ønske ham velkommen og gi ham en sjanse.

Jeg hadde en avtale med en forsikringsmann i Drammen for noen år siden, det var noe jeg trengte å bli opplyst om. Da jeg kom inn på hans kontor, så jeg at han hadde to rammer på veggen. I den ene hang Rotarys formål, alle 4 punktene. Og i den andre hang 4-spørsmålsprøven. Det var hyggelig å se. Her var en ung mann som var stolt av å være rotarianer, og som signaliserte hvilket etisk grunnlag han valgte å bygge sitt arbeid på. Og jeg kunne godt være flau, for jeg hadde ikke engang sørget for å ha Rotarymerket på meg!

De fleste bransjer har sine etiske retningslinjer, selv internasjonale spillselskap påstår at de har det! Men har vi noen etiske retningslinjer for å være rotarymedlem? Det må i det minste være at vi følger reglene våre. Da er det vel moralsk riktig at vi betaler vår kontingent når vi skal (ja, jeg har betalt nå, kasserer!) og gjør hva vi kan for å møte fram hver onsdag kl. 18.30. Og det er også vanlig høflighet å si ifra hvis vi ikke kan komme til et komitemøte som vi er innkalt til. Selv om vi ikke har avlagt noe løfte eller skrevet under på noe, og selv om vi ikke repeterer visjonen og formålet på hvert møte, har vi jo akseptert reglene - inkludert de som handler om folkeskikk!